

TOSAMA

GLASILO TOVARNE SANITETNEGA MATERIALA - DOMŽALE

Volili smo

11. junij — vihrajoče zastave so opozarjale, da se v tovarni dogaja nekaj, kar je pomembno za kolektiv in bodoče gospodarjenje. Volitve v DS in svete enot so razgibale člane kolektiva že tedne poprej, ko so tekle priprave. Izdajale so se odločbe, izbirali kandidati in vsepovsod se je kazala demokratič-

pravnih organov, kateri bodo podedovali še nedokončane naloge od svojih tovarišev, ki so se pred njimi srečavali z vsemi resnostmi življenja v 800 članskem kolektivu. Vse priznanje tistim, kateri so pošteno in zavestno opravičili svoje poslanstvo v pretekli mandatni dobi.

vani čas in vidne uspehe za napredek podjetja. Hvala vam tovariši in tovarišice.

Vam pa, ki sprejemate veliko dolžnost pa iskrena želja, da bi bilo vaše delo plodno, da bi bili kos vsem nalogam in da bi svoje volilce sproti obveščali o delu samoupravnih organov in uveljavljali koristne predloge, katere vam bo mo posredovali.

POROČILO O IZVOLITVI

Člani DS:

DE I.
Cerar Ivan
Potočnik Avgust
Pirnat Vinko
Teran Anton
Rode Janez
Rode Ivanka

DE II.
Habjan Mara
Drčar Milan
Judež Alojz
Veit Štefka
Orel Magda
Osolin Franc
Pavlič Zofka
Žebovec Pepca
Prašnikar Mici II
Tomažič Mici
Bolhar Valči
Zore Tina

DE III.
Arnuš Tone
Leskovec Janez
Presekari Marija
Rozman Stefan
Slapar Marjan

Člani svetov enot:

DE I.
Bizilj Franc
Vrenjak Mimi
Mihelčič Ivan
Koprivnikar Rozka
Peterka Anton
Mazovec Kristina
Vrhovnik Pavla
Klemenc Tončka
Vehovec Andrej
Ulčar Ani
Okoren Peter

nost in želja po njej. To so pokazali zbori volivcev, kjer so se izbirali in potrjevali kandidati za bodoči najvišji samoupravni organ — Delavski svet.

Vse drugače je kot pred 20 leti, vse drugače se kaže resnost in želja, da bi bili izvoljeni člani, kateri bodo dve leti zastopali svoja področja. Nikakor ni danes vseeno, kdo bo član DS. Če pogledamo v podjetje in okrog njega vidimo nove zgradbe, nove stroje, ki prihajajo; — tu se ruši, tam se zida, tu se razpravlja o planih, realizaciji, modernizaciji, pa zopet o življenju delavca in posojilih za stanovanja. To je dinamično življenje našega kolektiva, katero zahteva vso resnost naših članov samou-

Če smo pogledali na dan volitev, se nam je nudilo doživetje, katero je edinstveno v svetu, kjer demokratičnost in svoboda kujeta nove upravljalce, ki bodo brez bojazni čez dve leti s ponosom pogledali nazaj in podali obračun za naše zaupanje ob izvolitvi v DS in svete delovnih enot.

Do sedaj se je volilo samo polovico novih članov, letos pa smo volili vseh 23 članov, tako da bo sestav DS v celoti nov in bo zadostil zakonskim predpisom.

Vsi člani kolektiva smo bili redno obveščeni preko našega glasila TOSAME o delu v samoupravnih organih in zato ne bo narobe, če v imenu uredniškega odbora tu v TOSAMI izrečem zahvalo na žrtvo-

Uvajamo direktne

(2. nadaljevanje)

V dosedanjih dveh člankih smo se pogovarjali o vrstah in o gibanju stroškov. Spoznali smo predvsem to, da so **FIKSNI STROŠKI** **periodični stroški**, ker je njihova višina neposredno odvisna od periode (obdobja), v kateri se izkoriščajo kapacitete (Amortizacija in osebni dohodki režije so, npr. za pol leta nižji, kot za vse leto). Fiksni stroški so **stroški pripravljenosti na proizvodnjo**, to so stroški, ki so potrebni za **vođenje, vzdrževanje in razvijanje** podjetja ne glede na to, ali so bili neki proizvodi izdelani in prodani ali ne. **VARIABILNI STROŠKI** pa so **stroški proizvodov**, ker nastajajo **direktno** zaradi njihove proizvodnje in imajo zato tudi naziv **direktni stroški**.

V današnjem članku pa se spoznamo še z nekaterimi pojmi metode direktnih stroškov! Predvsem naj omenimo, da ta metoda fiksne stroške obračunskih obdobj neposredno pokriva s celotnim dohodkom tistih razdobj, v katerem so fiksni stroški nastali. Variabilne proizvodne stroške pa obračunava na proizvode. To pa je pomembno, ker so povprečni variabilni stroški enote proizvoda podobni mejnim stroškom.

MEJNI STROŠKI so tisti **dodatni stroški, ki se pojavijo pri povečanju obsega proizvodnje za eno količinsko enoto**. Izmed stroškov, ki jih obravnava teorija stroškov in ki smo jih tudi mi že spoznali v

prvem članku, edino absolutno fiksni stroški ne vstopajo med mejne stroške. Relativno fiksni stroški in vsi variabilni stroški pa so vključeni v mejne stroške. Mejni stroški so **enaki** povprečnim variabilnim stroškom, če se ti gibljejo **proporcionalno** s stopnjo izkoriščanja kapacitet. Če se variabilni stroški gibljejo **degresivno**, so mejni stroški **manjši** od povprečnih variabilnih stroškom. Če pa imajo variabilni stroški **progressivno** dinamko, so mejni stroški **večji** od povprečnih variabilnih stroškov. Analize so pokazale, da **degresija** in **progressija** celotnih stroškov skoraj nikoli ni tako izrazita, da se **povprečni variabilni stroški** ne bi mogli sprejeti kot povsem **realna zamenjava za mejne stroške**.

Poznavanje mejnih stroškov da odgovor na vprašanje, **ob kateri prodajni ceni se izplača povečati proizvodnjo** oziroma sprejeti novo naročilo, če kapacitete niso v celoti izkoriščene. Cim so **mejni stroški nižji od prodajne cene**, dodatni proizvod **še poveča celoten obseg finančnega uspeha** podjetja. V ilustraciji in lažje razumevanje si pojasnimo mejne stroške v kombinaciji s prodajno ceno s pomočjo tabele in grafikona. Osnovni podatki so isti kot v primeru iz prejšnjega članka, zato je ga lahko smatramo kot nadaljevanje.

Iz prejšnje tabele povzemamo le podatke za skupne stroške, dodajamo pa podatke o mejnih stroških (ki so zaradi proporcionalnosti variabilnih stroškov enaki z njimi —

obseg proizvod. (št. kosov)	skupni stroški	mejni stroški	vrednost prodaje		Razlika med vrednostjo prodaje in skupni stroš. (izguba, dobiček)	
			prodajna cena = 1,5	prodajna cena = 3	prod. c. = 1,5	prod. c. = 3
0	4		0	0	-4	-4
1	6	2	1,5	3	-4,5	-3
2	8	2	3,0	6	-5,0	-2
3	10	2	4,5	9	-5,5	-1
4	12	2	6,0	12	-6,0	0
5	14	2	7,5	15	-6,5	+1
6	16	2	9,0	18	-7,0	+2
7	18	2	10,5	21	-7,5	+3
8	20	2	12,0	24	-8,0	+4
9	22	2	13,5	27	-7,5	+5
10	24	2	15,0	30	-11,0	+6

Volili smo

(Nadaljevanje s 1. strani)

DE II.

Kočar Peter
Starbek Minka
Kerč Vida
Klopčič Srečo
Savinšek Veri
Kolbl Martin
Murič Rozi
Bizilj Olga
Mislej Tončka
Rode Zinka
Vidrgar Adrijana

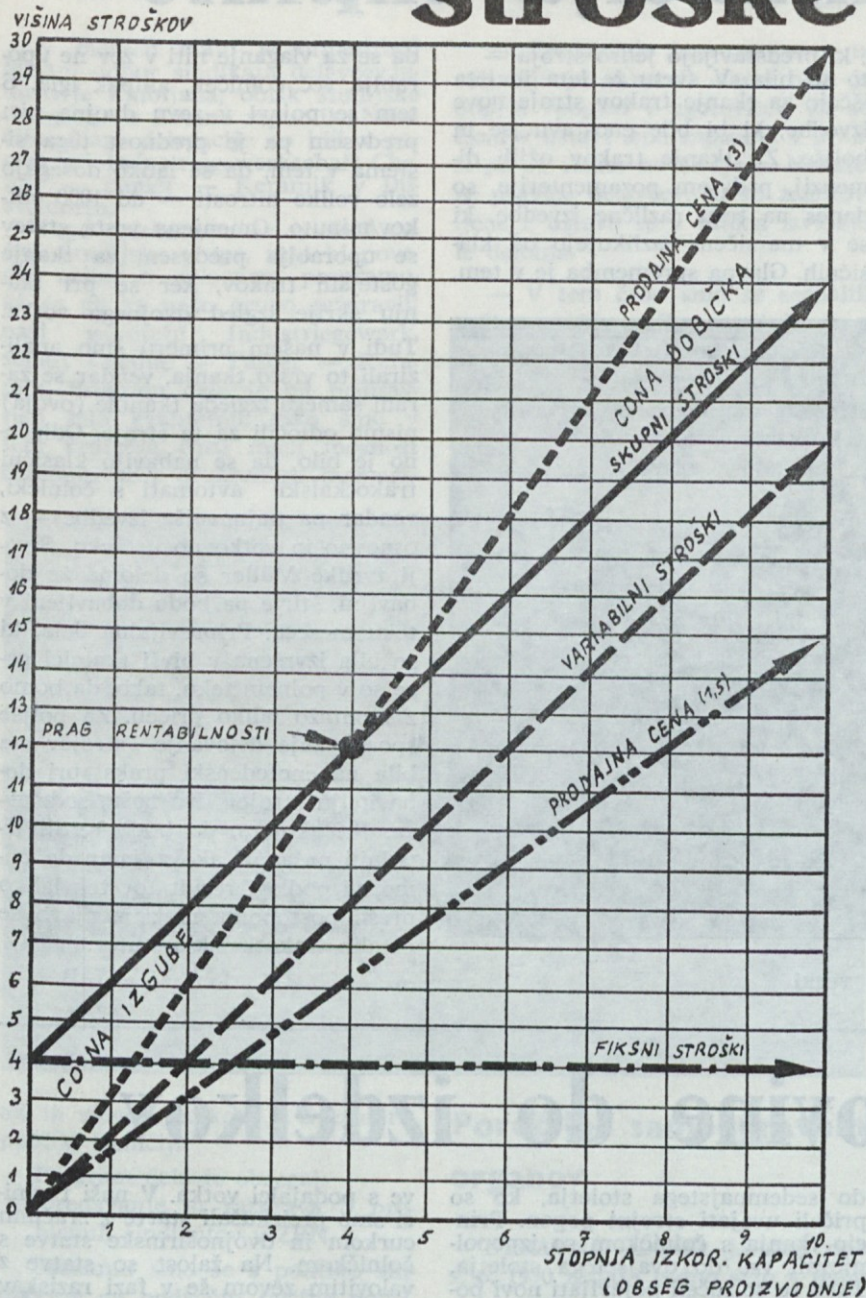
DE III.

Avbelj Janez
Bunič Kristina
Debec Marjan
Kosirnik Franci
Merčun Ema
Mihelčič Julka
Miš Albina
Pavlič Miro
Vrhovnik Vera

I. K.

stroške

sploh pa se po že omenjenih analizah lahko z njimi enačijo), ter zaradi nazornosti dve prodajni ceni; prva je nižja od mejnih stroškov, druga pa višja. Z njunima odnosoma do mejnih stroškov hočemo dokazati že omenjeno pravilo, da v primeru, da so mejni stroški nižji od prodajne cene, dodatni proizvod še poveča celokupni obseg finančnega uspeha.

Če je prodajna cena nižja od mejnih stroškov (ki so izenačeni z variabilnimi stroški), se izguba pojavi že ob najnižji stopnji izkoriščanja kapacitet in se potem vse bolj veča. Na grafikonu se to odraža kot »škarje«, ki se vse bolj od-

pirajo tako med variabilnimi stroški in prodajno vrednostjo 1.5 kot tudi med skupnimi stroški in prodajno vrednostjo (1.5).

Če pa je prodajna cena višja od mejnih stroškov, (se pravi dodatnih variabilnih stroškov ob odvigu proizvodnje za enoto), se izguba sicer ob nizkem izkoriščanju zmogljivosti pojavi, je pa z naraščanjem obsega proizvodnje vse nižja in se v točki, ki jo imenujemo **PRAG RENTABILNOSTI** ali **spodnja točka kritja stroškov** (tudi: **prag koristnosti**), ujame s skupnimi stroški, odtod dalje pa se pojavlja dobiček, ki je z nadaljnjim izkoriščanjem obsega proizvodnje vse večji.

Z logičnim dopolnjevanjem grafikona za naš primer lahko ugotovimo, da bi bile »škarje« med prodajno ceno in stroški še širše, če bi bila prodajna cena pod 1.5 in vse ožje z dvigovanjem prodajne cene nad 1.5. Če bi bila prodajna cena 2, bi se liniji gibanja variabilnih stroškov in prodajne cene pokrili, obenem pa bi ta linija bila vzporedna s skupnimi stroški. To bi bila situacija, ko bi se s prodajno ceno pokrivali samo mejni stroški, za pokritje fiksnih stroškov pa bi zmanjkalo vrednosti. Praga rentabilnosti v tem primeru ne dosežemo kljub še tako velikemu proizvodnem obsegu. »Škarji« ni več, izguba je torej stalno v isti višini in sicer v vrednosti fiksnih stroškov. Takoj pa, ko se prodajna cena le za malenkost dvigne nad mejne stroške, (ko se pojavi tkzv. **MEJNI DOBIČEK**), se začne linija gibanja stroškov približevati liniji prodajne cene, njen nagib postane strmejši od nagiba linije prodajne cene in že obstoja nek obseg proizvodnje, pri katerem se pojavi prag rentabilnosti. Ta je v začetku še zelo daleč. Če v našem primeru dvignemo prodajno ceno na 2.1, šele za količine večje kot 40 proizvodov lahko pričakujemo, da bomo delali z dobičkom, to je torej daleč izven meje, v katero smo postavili naš grafikon. Prag rentabilnosti se potem zelo hitro približuje. Ob ceni 2.2 je že pri količini 19 kosov in bi torej že dvajseti proizvod delali z dobičkom. Pri ceni 2.5 pa je prag rentabilnosti že pri količini 8 kosov in je torej že v mejah našega grafikona. Ko pridemo do prodajne cene 3, ki je v grafikonu in tabeli registrirana in spremljana, je prag rentabilnosti pri 4 kosih. Se pravi: če imamo ob prodajni ceni 3 obseg proizvodnje manjši kot 4 kose, delamo z izgubo, čim pa delamo več kot 4 kose, pa delamo z dobičkom, ki je z naraščanjem proizvodnje vse večji.

S tem dolgovoznim pojasnjevanjem pridemo do sledečih zaključkov:

1. V ozki medsebojni odvisnosti so mejni stroški, prodajna cena, obseg proizvodnje in finančni rezultat.
2. Mejne stroške lahko enačimo z variabilnimi stroški na enoto proizvoda.
3. Prag rentabilnosti (ali spodnja točka kritja stroškov) je točka v tistem obsegu proizvodnje, kjer so stroški za ta obseg proizvodnje enaki vrednosti prodaje tega obsega proizvodnje.
4. Primerno je izdelovati izdelek, katerega prodajna cena je vsaj enaka mejnim stroškom; v tem primeru se finančni rezultat ne spremeni. Vsaka prodajna cena, ki je večja od mejnih stroškov (kjer se pojavi tkzv. **mejni dobiček**), pa povečuje finančni rezultat.

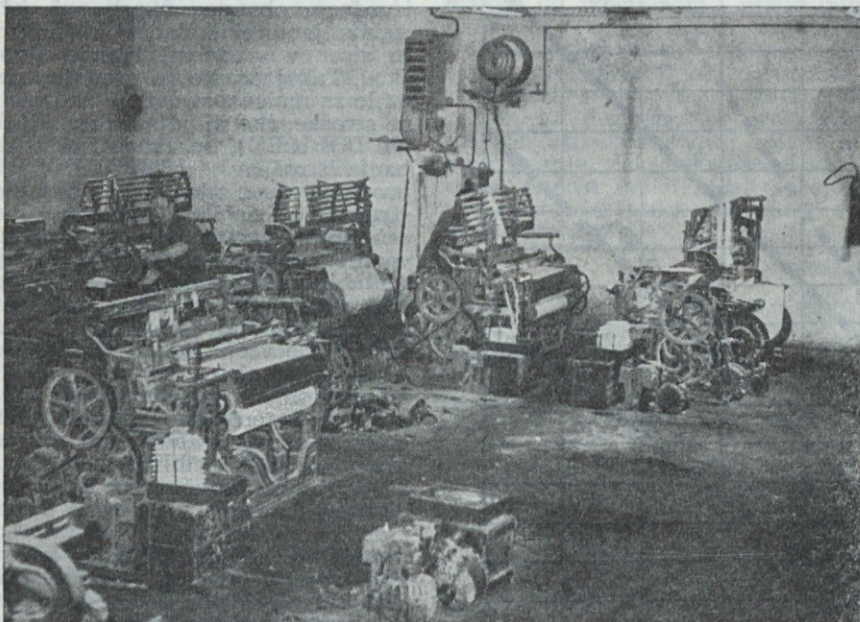
Modernizacija tkalnic

V prejšnjih razglabljanjih je bilalov, ki predstavljajo jedro stroja — obdelana problematika pripravljalnice, danes pa si oglejmo problem tkalnic. V prvi vrsti želim nakazati probleme, ki so nam narekovali modernizacijo trakotkalnice. Stroji za tkanje trakov se v precejšnji meri razlikujejo od klasičnih statev za tkanje tkanin. Živiljenjska doba je precej krajša in to predvsem de-

to so bila. V svetu že leta in leta iščejo za tkanje trakov stroje nove izvedbe, ki bi bile enostavnejše in boljše. Za tkanje trakov ožjih dimenzij, prdvsem pozamenterije, so danes na trgu različne izvedbe, ki se v marsičem razlikujejo od klasičnih. Glavna sprememba je v tem,

da se za vlaganje niti v zev ne uporablja več čolniček, ampak igla. S tem se pojavi v zevu dvojna nit; predvsem pa je prednost tega sistema v tem, da se lahko dosega zelo velike hitrosti — do 1000 votkov/minuto. Omenjena vrsta statev se uporablja predvsem za tkanje gostejših trakov, ker se pri tkanju skrjuje izgled dvojnega votka. Tudi v našem primeru smo analizirali to vrsto tkanja, vendar se zaradi samega izgleda tkanine (ovoja) nismo odločili za te stroje. Odločeno je bilo, da se nabavijo klasični trakotkalski avtomati s čolnički, vendar pa najnovejše izvedbe — z osnovno in votkovno ustavko. Stroji tvrdke Müller so deloma že dobavljivi, štirje pa bodo dobavljeni v teku meseca. Pripravljalna dela, ki so bila izvršena v bivši tkalnici gaze so v polnem teku, tako, da bomo z montažo lahko pričeli. Za boljše spoznavanje delovanje strojev sta bila na enotedenski praksi pri dobavitelju strojev dva naša, sodelavca. Pričakujem, da bodo stroji izpolnili naša pričakovanja in da bomo na podlagi rezultatov teh lahko prešli postopoma na zamenjavo še ostalih trakotkalskih statev.

J. B.

Zadnji votki

Od surovine do izdelkov

V tem nadaljevanju bom zaključil pripovedovanje z do sedaj drugo obravnavano skupino izdelkov naše tovarne s tkaninami.

Tkanje lahko štejemo med najstarejše ljudske umetnosti starih časov. V filmih in knjigah nam prikazujejo naše pra prednike odete le v kože, kar pa ni vsa resnica. Ljudje kamene dobe, ki so živeli na ozemlju sedanje Švice na koliščih, kot naši ljubljanski mostiščarji so nam pustili — nenamerno — jasne dokaze, da so znali tkati. Na zaostalih področjih nekaterih azijskih držav še sedaj tkejo na izredno preprostih lesnih statvah prave umetnine. Princip tkanja na teh statvah s čolničkom se ne razlikuje od standardnih neavtomatskih statev, kot so na primer naše v tkalnici gaze. Ročno tkanje se je v svetu obdržalo v sedaj razvitih državah vse

do sedemnajstega stoletja, ko so pričeli uvajati strojni pogon. Princip tkanja s čolničkom so izpopolnjevali vse do dvajsetega stoletja. Tako so se začeli pojavljati novi postopki tkanja — brez čolnička: tkanje z vodnim curkom, z zračnim prenašanjem votka, tkanje s podajalci in kot najnovejši z zračnim prenašanjem votka, tkanje s podajalci in kot najnovejši izum, tkanje z valovitim zevom, ki je najhitrejše. Izdelovalci statev s čolnički se poskušajo rešiti pred tem navalom novosti z večširinskimi statvami, ali celo s statvami z več čolnički — projektili.

Tudi v naši tovarni lahko trenutno opazujemo del razvoja v gradnji statev. Vsekakor o naših sedanjih statvah ne bi izgubljal besed. Že do sedaj so bile v TOSAMI podrobno obdelane Fischerjeve stat-

ve s podajalci votka. V naši tkalnici smo preizkušali statve z zračnim curkom in dvojnoširinske statve s čolničkom. Na žalost so statve z valovitim zevom še v fazi raziskav in jih nismo mogli preizkusiti.

Za naš skromen asortiment tkanin je to kar precej. Trenutno obsega naš program le 4 vrste tkanin od teh tri z navadno platneno vezavo. To so: gaza različnih širin in gostot, kaliko platno dveh gostot votka in osnove, rjavo kotenino znano pod imenom Mitja ter tetra tkanino. Tudi v prihodnje se bo ta izbira le malo razširila. Vendar pa nam dajo te 4 tkanine po predelavi konfencioniranju obširno skupino cca 100 sanitetnih izdelkov.

Obisk pri nemških sindikatih

V mesecu maju je organiziral Mestni odbor sindikata delavcev industrije Ljubljana, obisk študijske delegacije v Zvezno republiko Nemčijo. Člani delegacije so bili v gosteh pri Industriegewerkschaft Chemie — Papier — Keramik v Düsseldorfu.

Tega obiska sem se udeležil kot član študijske grupe, zato bi povedal nekaj o delovnem programu, ki so ga za našo grupo pripravili naši gostitelji Industriegewerkschaft Chemie — Papier — Keramik. Program dela je bil pripravljen zelo kvalitetno, tako smo v tem kratkem času imeli možnost seznaniti se z družbenimi razmera-

— Predavanje in razprava o uveljavljanju ustavnih načel nam je odprla vpogled v ugotovitev, da so člani v ustavi lepo zapisani, v praksi pa se vedno ne izvajajo. Nekatere pravice delavcev, ki so zagotovljene z ustavo se v praksi izvajajo le deloma.

— V tem času smo se seznanili tudi s problematiko soodločanja v kapitalističnem gospodarstvu. V posameznih podjetjih imajo urejeno organizacijo, ki navidezno sloni na samoupravnih odnosih. Podjetja imajo svoje delavske svete, ki jih

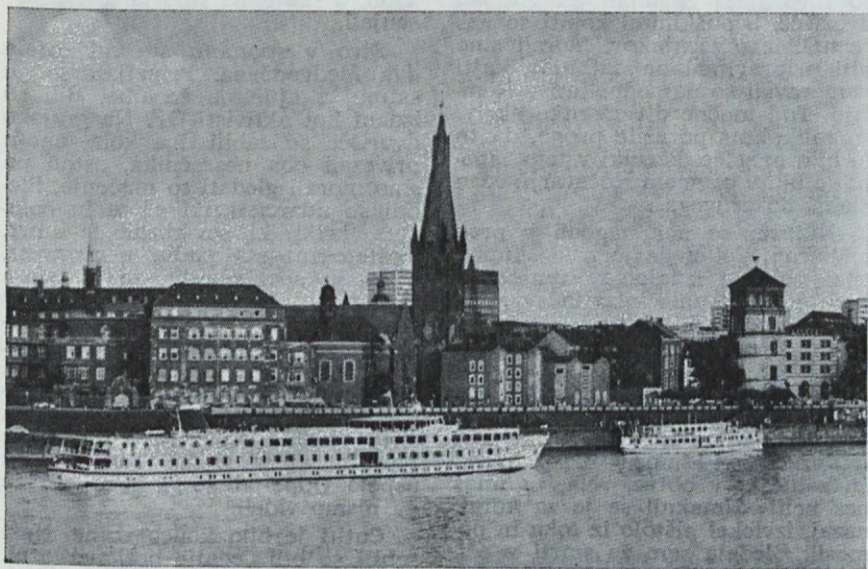
volijo delavci, vendar ti delavski sveti ne odločajo skoraj o ničemer, ali pa le o nepomembnih zadevah. O tem smo se tudi sami prepričali v razgovoru s predstavniki v tovarni Goldschmit v Essnu.

V času bivanja naše delegacije v Düsseldorfu smo bili deležni izredne pozornosti. Na kosilo prirejeno ob praznovanju 1. maja nas je povabil predsednik deželne vlade za Nordrhein — Westfalijo H. Kühn, v času, ki ga je posvetil naši delegaciji in se zelo zanimal za naše delo in naše razmere v domovini.

Na predvečer praznika 1. maja, smo se v Essnu udeležili proslave. Organizacija prireditve je bila izredna. Na proslavi so bili prisotni nekateri pokrajinski in zvezni funkcionarji, med katerimi je navzoče posebno navdušil Villy Brandt, ki se je v svojem krajšem nagovoru zadržal predvsem na notranji politiki, omenil pa tudi znane okvire zunanje politike ZRN.

Naša študijska grupa je v času bivanja v Porenju vzpostavila tiske prijateljske odnose s funkcionarji pri Industriegewerkschaft Chemie — Papier — Keramik. Ves čas je bilo čutiti močno zanimanje njihovih funkcionarjev za našo družbeno ureditev, naše probleme in uspehe. Upam, da bo do podobnih srečanj še prihajalo z obojestransko željo sodelovati med sabo.

P. F.

mi in vlogo sindikata v Zvezni republici Nemčiji.

Program dela je obsegal:

— Predavanje in razprava o problemih sindikatov v ZRN.

Seznanili smo se s politiko sindikatov na področju tarifne politike in uveljavljanja pravic delavcev. Sindikalne organizacije so pričakovale, da bodo po zmagi SPD stranke doživele večje razumevanje in da bodo imele boljše pogoje za delo. Kmalu pa se je pokazalo, da so bila ta pričakovanja utvara, kajti socialdemokratska stranka je v zadnjih letih precej menjala svoj program in danes skuša zagovarjati interese ljudi vseh slojev, pri čemer pa vse pogosteje prihaja do nasprotij, ki nastajajo v sami socialdemokratski stranki.

Poročilo samoupravnih organov

UPRAVNI ODBOR je mel dne 9. 6. 1970 zadnjo redno sejo v mandatu ter sprejel naslednje:

— Člani UO so sprejeli sklep, s katerim so odobrili za vsakega člana Sveta DE I., II. in III. po 40.— N din za zaključek mandatne dobe.

— Soglasno so odobrili nabavo betonskega mešalca za opravljanje zidarskih del in risalne deske za tehnični sektor ter 40 kom stolov vrtljivih z naslonjalom za novo sprejete ljudi v konfekciji.

Č. M.

ZAHVALA

Upravi tovarne sanitetnega materiala se prisrčno zahvaljujem za poslano darilo.

Regina Pichler

ZAHVALA

Ob težki izgubi mojega dragega očeta

MONETA TOMAŽA

se iskreno zahvalim vsem sodelavcem in sodelavkam iz tkalnice gaze in avtomatske tkalnice za poklonjeno cvetje in izraze sožalja, kakor tudi sindikalni podružnici za finančna sredstva.

Korošec Francka

Bila je internirana

OB PRAZNOVANJU DNEVA BORCA

Imela je 15 let, ko se je začela druga svetovna vojna. Vedela sem kaj pomenita fašizem in nacizem. Hitro se je začelo širiti odporniško gibanje. Mladinci smo bili zaposleni z akcijami, ki so bile za nas najbolj primerne. Zbirali smo vojaški in nsanitetni material, žagali telefonske drogove, zbirali nešteta poročila in jih prinašali na ustrezna mesta. V Jaršah, kjer sem takrat stanovala s starši je bilo to dobro organizirano. Tod je tekla kurirska pot na štajersko, Gorenjsko in Dolenjsko ter Primorsko. Nemci so sicer vedeli za to, vendar niso vedeli kje bi zgrabili, ker ni bilo med nami izdajalcev in tudi stražarsko službo smo imeli dobro, tako da med akcijami ni prišlo do preseñenja.

Marca 1943. leta je bila ustanovljena mladinska organizacija in takrat sem postala sekretarka mladinske občine št. 3 kamniškega okrožja. Ob koncu maja istega leta pa sem bila sprejeta tudi v SKOJ. Naša mladinska organizacija je delala na področju Jarš, Rodice, Podrečja, Doba in Vira. Jeseni 1944. leta je bil izdan bunker v Vrhpoljah in tam so Nemci našli imena aktivistov OF in mladine. Naša mladinska organizacija je kljub temu še naprej delovala in vendar se je kmalu začelo.

Nekega jutra sem prišla domov ob petih (delali smo samo ponoči). Hotela sem zakleniti vrata, ko se je pred menoj pojavil belček. Rekel je samo: »So vozovi doma?« Potrdila sem in stopila v vežo. Tedaj so se pojavili še drugi belogardisti. Na skednju pod koruzovino smo imeli polno literature in ostalega materiala, oče pa je imel precejšno vsoto denarja, ki je bila zbrana za žene partizanov. Beli in in raztrganci so bili tu, treba je bilo hitro ukrepati. Sosedov fantek — Osolnik Pavle — star 8 let je ravno takrat prišel mimo. Z znaki sem mu dopovedala naj pride k oknu. Kot bi trenil je začel jokati kot za stavo. Nekdo ga je vprašal zakaj joka. Znašla sem se in sama odgovorila, da nam je vse le to pomagal pri delu in da ima obljubljeno koruzo za svoje zajčke, če pa bomo mi izseljeni, je ne bo dobil. Dovolil mi je, da je Pavle vzel vrečo in prišel na skedenj. Belogardist je stražil pred skednjem, Pavle pa je celo štiri krat vlekkel v vreči material v vojno skrivališče. Denar smo skrili v kruh, katerega sem dala sosedu v besedami, da nočemo ostati dolžni niti koščka kruha. Nepazljivost belogardistov nas je rešila gotove smrti.

Prav takrat je izza vogala hiše prišel fantkov oče, ki je takrat

bil v ilegali, proti naši hiši pa so se pomikali tudi avtomobili in tovornjaki. Ze se je hotel skriti, toda bilo j prepozno. Gestapovci in beli, ki so se pripeljali so ga že opazili. Zagnali so vik in krik: »Ujeli smo tička!« Odvlekli so ga v našo hišo in klofutali, nato pa je počil rafal iz brzostrelke in nesrečni so sed je bil preresetan. Truplo so potem odvlekli za gnoj in ga niso dovolili pokopati. Vzeti smo morali najnujnejše in segnali so nas na tovornjak. Slovo od rodne hiše je bilo težko in nepozabno. Odpeljali so nas najprej v Šentvid nad Ljubljano, ker pa tu ni bilo prostora so nas odvlekli v Goričane, kjer nas »lagerführer« tudi sprva ni hotel sprejeti. Po dolgem prerekanju so tovornjaki zapeljali na grajsko dvorišče. S puškinimi kopiti so nas segnali iz tovornjakov. Morali smo biti pripravljeni na najhujše, kajti nameravali so nas odpeljati v Nemčijo. Tod močne diverzantke akcije so tolikokrat porušile progno, da to ni bilo mogoče. Pazniki v tem zaporu so bili v glavnem Kočevarji, eden slabši od drugega.

Najprej so nas nagnali v prvo nadstropje, kjer se je naši skupini spet pokazal izdajalec Vrenjak. V žepu je imel palačinko in se začel sliniti pred našo materjo: Veste jaz nisem ničesar kriv, toda tule imam nekaj, da ne boste lačni.« Nekaj časa sem ga gledala in poslušala njegovo belčevsko besedičenje, potem pa sem se iztrgala iz skupine, mu vzela tisti »šmorn« iz rok in mu ga zalučala v obraz. »Na, tu imaš pes beli!« Umaknil se je za korak nazaj, izvlekel pištolo iz toka in pomiril. Gledala sem že smrti v oči. Ozrla sem se še po očetu in materi, tedaj pa me je vzdramil glas lagerführerja: »Nein!« Vrenjak se je zadenjsko umikal po stopnicah navzdol. Tako se je začelo življenje. Natrpani smo bili po sobah brez najpotrebnejših sanitarij.

Stražarja Omahen in Laknar — oba iz Kočevja — sta bila najhujša in sta imela ob vsakem času pripravljeno batino s pestjo ali puškinim kopitom.

Bližal se je konec vojne, ne pa konec našega trpljenja. Bili smo povezani z zunanjim svetom in smo bili kljub žici in stražarjem na tekočem z dogajanjem. Na najrazličnejše načine smo dobivali in pošiljali obvestila, največkrat v volni, katero smo predelovale — pletle. Tako je prišlo do partizanov tudi obvestilo, kakšen je stražar Laknar — »Pes«. Zato so sklenili, da ga ubijejo, ko bo na straži. Neko popoldne je res zaregljalo z bližnjega hriba, toda bil je samo ranjen. Nastal je preplah, čeprav smo zaporniki vedeli za to. V hribu je bil le

en partizan, s stražarnice gradu pa je regljalo kot bi jih bilo najmanj bataljon.

Hitro so nas segnali skupaj, starejše odgnali v zgornje prostore, češ da jih bodo pobili, mlajše pa v klet, češ da so mladi za prevzgojiti in ne za pobit, kot je velikokrat vpil Laknar, pa tudi Omahen. Ta naš zapor pa nam je zelo prav prišel. Zaprli so nas v prostor, ki je bil pregrajen z rešetko in le ta nas je ločila od jabolok. V zmedu so bila vrata do jabolok odprta, potem pa jih ni nihče zaprl. Naši lačni želodci so bili kaj hitro napolnjeni. Se danes se moram smejati, ko se spomnim, kako so robantili, ko ni bilo več jabolok. Bili smo pa le siti. Drugeče smo dobivali le plesniv kruh, o sadju pa smo lahko le sanjali.

Živo v spominu sta mi ostala dva Medvodčana. Pripeljali so ju skupaj z njunima ženama. Bili so izdani kot aktivisti OF. Na grajsko dvorišče so zabili dva kola, nanju privezali oba nesrečnika, ostali pa smo morali gledati to mučenje. Sledilo so udarci, kriki groze in bolečine, kriki, ki so klicali le smrt. Neštetokrat sta padla v nezavest, a so ju spet obudili za nadaljnje mučenje. Nazadnje so ju vrgli v grajsko kapelo, kjer je bilo naropano blago izseljenih okoličanov. Eden od njiju se je nekako rešil vezi in si poizkusil »rešiti življenje«. Prerezal si je žile na rokah. Vedel je, da bo usmrčen in si je hotel skrajšati muke. Toda ni mu uspelo. Odpeljali so ga in nikoli več ga nismo videli.

Čutiti je bilo konec vojne. Naši rabljji so bili čedalje bolj nervozni. Z gradu se je lepo videlo na cesto, kjer so se vile kolone ustašev, Nedičevcev, belogardistov. Naša armada jih je potiskala proti severu.

Bil je že maj in lepi dnevi, kot bi narava vedela, da prihaja svoboda. V Begunjah so bili že svobodni, mi pa smo že sami mislili, da bi se osvobodili, toda prišlo je drugače. Gestapovci so ušli, mi pa smo prišli v roke belogardistom. Hodili so po gradu in vpili, da nas bodo vse pobili. Z malo diplomacije smo se začeli z njimi pogajati in sprva so bili pripravljeni, da mlade spuste, starejše pa obdržijo. Ta borba je trajala vse do jutra 5. maja, ko so rekli, da nas spuste, če zapustimo grad v 5 minutah, drugače bodo streljali. To je bilo ob pol štirih ob petih pa je v medvodski cerkvi zapel zvon, ki je oznanjal svobodo. Vrnili smo se v Jarše, kjer nas je čakal prazen dom in bilo je treba prijeti za delo, delam pa še danes.

Tako mi je pripovedovala in zdelo se mi je, da vse te dogodke (Nadaljevanje na 7. strani)

V DOLENJSKE TOPLICE

Rdeči lepaki so vabili. Aktivisti OF zberite se 7. junija v Dolenjskih Toplicah v počastitev in praznovanje 25-letnice osvoboditve nove Jugoslavije.

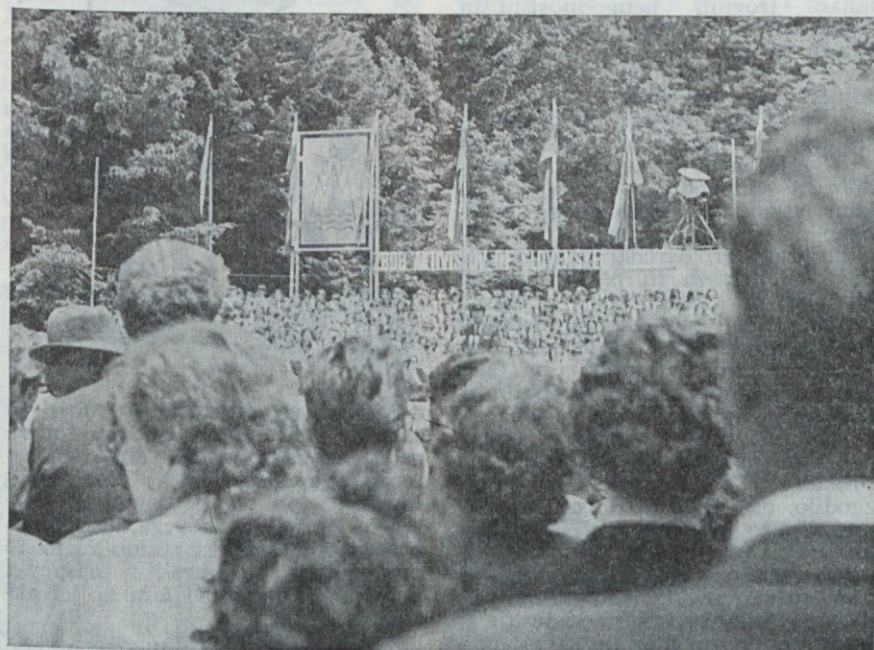
To vabilo je dvignilo naše člane ZB v podjetju in z razumevanjem samoupravnih organov smo uresničili program v zadovoljstvo vseh udeležencev proslave našega kolektiva.

enotno, za kar je nekdam tekla dra-postaranih partizanov — aktivistov. gocena slovenska kri. Kar hitro Lepo je bilo opazovati prisrčna srečanja — v mnogih slučajih po 25-ih letih. Tudi solze radosti so bile prisotne. Pa kaj bi ne bile, ko pa je taka razlika v življenju takrat in danes.

Tov. Janez Vipotnik in član sveta narodov tov. Edvard Kardelj sta v svojih besedah posegla daleč nazaj v strahotni čas vojne, povojno obnovo in današnji čas ter dala priznanje vsem, ki so utrjeni izšli iz vojnih grozot in takoj začeli gospodarsko in politično razvijati novo Jugoslavijo za katero je moral narod plačati strahotno ceno 1.600.000 življenj, da ne omenjamo pogorišč na katerih so se izživljali pohotni okupatorji in domači izdajalci. Resnično so nam besede tov. Kardelja vrnilo misli v mlado zgodovino. In prav je to, ker narod, ki pozabi svoje trpljenje za svojo svobodo — bo moral še enkrat trpeti.

Pot nazaj nas je vodila na Cvibelj pri Žužemberku, kjer smo počastili spomin 600 žrtvam ob veličastnem spomeniku. Nato smo zaključili s pesmijo ob prigrizku in dobri kapljici na Krki. Se si želimo takih zanimivih udeležb — tako se je govorilo do Domžal.

I. K.

Sončno jutro je bilo priča veselemu razpoloženju, ko smo se v velikem številu zbrali in napolnili avtobus, kateri nas je peljal skozi Ljubljano v romantično dolino Krke, kjer so nekdam gospodarili slovenski partzani s pomočjo zavednega ljudstva. To je bilo lepo doživetje ljudi, ki mislijo in delajo

Bila je internirana

(Nadaljevanje s 6. strani)

ponovno doživlja, da znova vidi pred seboj like gestapovcev, domačih izdajalcev in seveda obraze sodelavcev, ki so padli ali umrli od lakote za svobodo.

Pepca Žebovec nam je opisala svoje delo, trpljenje med NOB, kjer je sodelovala kot mlado dekle.

Mladi rod naj posluša udeležence boja in stopa naprej. Ne sme pozabiti junaške zgodovine našega naroda in njegovo trpljenje, mora se boriti, da se kaj takega ne bi več zgodilo.

MiD

Naš razgovor

V današnjem izredno razgibanem družbeno-gospodarskem razvoju se iz dneva v dan potencira potreba po čim hitrejšem in ažurnejšem medsebojnem sodelovanju kot rezultati pogojev za doseganje uspešnejših poslovnih rezultatov in delovnih učinkov.

Sodobna elektronika in tehnika sta realizirali že ogromno naporov vloženih v to smer človeškega delovanja. Danes ne predstavlja nikakršen senzacionalni dosežek organizacija medcelinskega prenosa športnih dogodkov ali velikih kulturnih prireditev. Največji uspeh človeškega uma do sedaj pa je bil dosežen z uspešnim lansiranjem Apolla 11 na mesec in direktnim televizijskim prenosom tega uspeha.

Da se ne bi preveč oddaljili od naše zamišljene teme naj vam predstavim sodelavca v »Našem razgovoru«, to je Tine Hanzlowsky, ki opravlja kurirsko delo, ki je pri vsej tej tehniki še vedno potrebno.

Delo kurirja predstavlja vsakodnevno vzpostavitev ožjih stikov na relaciji: podjetje, banka, pošta. Za takšno delo je treba imeti predvsem občutek za vzoren red in točnost. Po praktičnih izkušnjah in iz razgovora smo ugotovili, da sta tov. Hanzlowskyemu prirojeni obe zahtevani vrlini.

Na vprašanje: »Povejte in opišite nam svoj delovni dan« je naš kurir z malce nervozno kretinjo prižgal cigareto in pričel s pripovedovanjem: »Vsako jutro do sedmih raznosim po tovarni različna obvestila in vabila za sestanke. Nato se z mopedom prvič odpeljem na pošto in banko, da uredim stvari, ki so potrebne za tisti dan. Povezava med podjetjem, pošto in banko je vsakdanja in izredno važna. Na tej relaciji ureja podjetje svoje obveznosti do družbe in poslovnih partnerjev. Pri nemotenem delovanju te poslovne relacije, pa je potrebna uspešna kurirska služba in tako tudi jaz dam svoj delež pri ustvarjanju dohodka. Na tem delovnem mestu sem že od leta 1960. Z delom samim sem več ali manj zadovoljen.«

»Zakaj poudarjate, več ali manj« je bilo naslednje vprašanje.

»Morda sem edini v kolektivu, ki nima točno določenega delovnega mesta. Kadar sem v tovarni sem največ v tajništvu in blagajni, kjer imam največ dela. Največja ovira je v tem, da pri nas nimamo organizirane kurirske službe. Se več, kurir nima niti svoje delovne mize. Ravno zaradi tega moram včasih po nepotrebnem dvakrat ali celo trikrat v Domžale. Vsa stvar v celoti izgleda popolnoma enostavno. V tajništvu se zbere vsa pošta, ki jo je treba odnesti v Domžale. Vzajem tisto kar vidim, da je treba

odnesti in tisto, kar mi še posebej naročijo. Ko se vrnem iz opravljene poti mi dajo še kaj, kar prvič nisem odnesel rekoč: »Tine, to ste pozabil«. Osebnostno se trudim, da posameznih stvari ne pozabim, toda prepričan sem, da bi se to ne dogajalo večkrat, če bi imel svojo mizo, na katero bi odlagali dokumentacijo za pošto, banko in podobno. Drugo kar bi bilo potrebno je točna časovna razporeditev za odpošiljanje pošte. Tako bi se lahko izognili neugodnostim in stavku »Tine, to ste pozabil!«, ki je včasih izrečen tudi brez moje krivde.« je z obtožujočim glasom zaključil tov. Hanzlowsky.

»Kako pa rešujete probleme in situacije, ki nastanejo v prometu?«

»Svoje delo opravljam z mopedom in sem vedno na cesti, v vsakem vremenu. Poznam vse predpise, ki veljajo na cestah. Kurirji v domžalskem okolišju imamo pravico do privoza in parkiranja na pločniku pri trafikih, pošti in banki. Če bi puščali mopede ob pločniku večkrat pride do težav. Zraven parkirajo osebni avtomobili in tako enostavno mopeda ne bi dobil dokler ne bi odpeljal voznik osebnega avtomobila. Težave imam z mopedom pozimi, ker ni zanj zaprtega prostora. Velikokrat se mi je že zgodilo, da mi je ta ali oni del zamrznil,« je bil enostavni in logični zaključek tov. Tineta.

V nadaljevanju najinega razgovora mi je tov. Hanzlowsky zaupal, da se v prostem času zadržuje v gasilnem domu, kjer se izpopolnjuje v znanju in tehniki gasilske dejavnosti.

Biti član gasilskega društva je

dokaz zdrave človeške osebnosti in zrelega vrednotenja ljudske imovine. Domžalsko gasilsko društvo, katerega član je tudi tov. Tine Hanzlowsky, pobira prostovoljne prispevke za nakup novega gasilskega avtomobila. Vsi, ki nismo člani te organizacije bi morali s prispevki pripomoči k njihovi čim boljši aktivnosti.

Morda nam bo njihova pomoč kmalu potrebna.

Š. R.

Pomislimo na mrzle dni

Pod tem naslovom bi bralcem »TOSAME« rad povedal nekaj besed o centralni kurjavi, čeprav smo sedaj v času najhujše poletne vročine. Upam, da bo teh nekaj vrstic komu izmed vas tudi kaj pomagalo.

Najprej bi vam želel opisati nekaj tipov peči in misli tistih, ki so te peči najmanj eno leto že uporabljali.

Najboljši, kateri se lahko dobijo na našem tržišču, sta »Vissman« in »CTC«, ki imata vgrajene boilerje za uporabo tople vode in sta grajeni tako, da se s pripiranjem enih in odpiranjem drugih vrat dajejo preurediti na tekoče (gospodinj-sko olje) ali trdo (premog) gori-

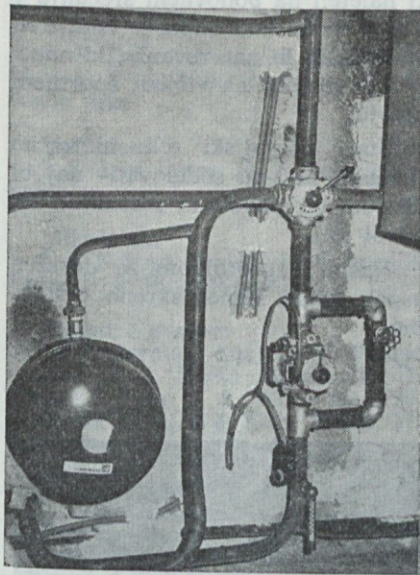
vo. Te peči je mogoče kupiti le za devize, kar pa s carino znese 16.000 novih dinarjev. Zraven dobite še črpalko, gorilnik in »Samson«.

Če hočemo biti moderni in avtomatizirani si za približno 3 milijone starih din uredimo centralno kurjavo tako, da na začetku sezone pritisnemo na gumb in ga izklopimo šele spomladi. To pa je možno le pri tekočem gorivu in plinu. Za to moramo pripraviti tudi 2.000.- do 3.000.- ND za kurivo. Naj povem, da pri centralni obstoja več sistemov, odprt in zaprt, ki sta lahko termosifonski ali prisilni z obtočno črpalko. Pri odprtem sistemu je razteznostna posoda nek- (Nadaljevanje na 9. strani)

Pomislimo na mrzle dni

(Nadaljevanje z 8. strani)

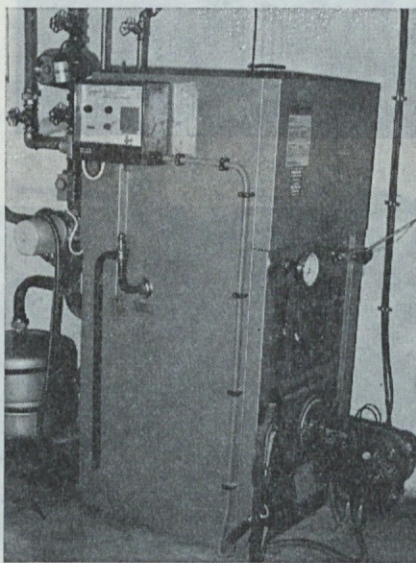
je na najvišji točki — navadno na podstrešju, pri zaprtem pa je razteznostna posoda pri peči. Te posode z membrano so za zdaj še samo iz uvoza in se dobijo za dinarje pri Metalki v Ljubljani — cena je 400.— do 800.— ND in še obvezni varnostni ventil 120.— do 200.— ND. Te posode uvaža tudi »Tehno union«, vendar jih lahko dobite le za devize. Da bo stvar bolj enostavna pa vam povem kdaj in zakaj sta potrebni črpalka in »Samson«. Črpalko potrebujemo kadar imamo radiatorje nižje nameščene kakor je najvišja točka vodne gladine v peči. Če je tako, potrebujemo nekoliko tanjše cevi za napeljavo kot bi bile brez čr-

palke pri termosifonskem sistemu. Črpalka ni vedno v pogonu, ker je zanjo dobro nabaviti termostat, ki jo vklopi in izklopi po potrebi ali kakor jo pač nastavimo. Teh čr-

palk je tudi več vrst, toda vse so brezšumne in lepo oblikovane. Porabijo tudi zelo malo električnega toka, cena pa je 650.— do 1.200.— ND. Termoregulacijski ventil ali »Samson« je tako rekoč namestnik kurjača in pripira ali odpira loputo na vratcih za dovod zraka. Prav tako se na njem nastavi območje temperature v katerem dela peč. Za centralno kurjavo na premog in za manjši denar potrebujemo izmed instrumentov še termometer, višinometer vodnega stebra ali pri odprtem sistemu manometer. Cevi in radiatorji se dobijo pri poslovalni-

cah »Metalke« v Domžalah, Ljubljani in Kamniku, pri »Kovinarju« v Domžalah in »Kovinotehni« v Ljubljani, ki ima včasih tudi celjske radiatorje, ki so po ogrevalni površini med najboljšimi — potrebujejo manj prostora. Da ne bom ostal preveč pri podrobnostih, bom omenil še nekatere peči, ker se mi zdi, da so pri nabavi teh največje skrbi. Iz uvoza so še precej znane in dobre Norrahammar in Buderus z boilerji ali brez njih. S podobno obliko in kvaliteto se dobi še nekaj tipov uvoženih peči. V Sloveniji je malo izdelovalcev, pravzaprav naredijo premalo peči. Če vam jih naštejemo, je prva »Emo« Celje, za njo pa vrsta obrtnikov. Po mnenju uporabnikov enih in drugih lahko sklepam, da so zezlo dobre od dveh obrtnikov iz Maribora in enega iz Celja. Vse so zelo podobne trem tipom iz uvoza vsaj po izkoristku, dočim zunanja oblika ni veliko spremenjena, so pa tudi cenejše, čeprav imajo že vgrajene boilerje za uporabno toplo vodo. Tovarna »Emo« jih bo začela šele sedaj vgrajevati. Za konec pa še: no-

vejši tipi centralne kurjave so na plin ali na elektriko. Cena te peči ali boilerja z napravami je okoli 8.000.— ND. Vprašanje je le, kako se bomo gredli če v tem današnjem svetu pride do raznih treslajev in ne bo ne plina, ne elektrike. Strokovnjaki pa obetajo, da bo plin v bodoče še najcenejši.

Tone Arnuš

Rosulnik Slavko

Ni posebnih problemov, ko se sprejme nov član kolektiva. Hitro se privadi okolju in obenem pokaže svoje sposobnosti in interese do dela na svojem delovnem mestu. Če pa je tak kot je bil med nami tov. Rosulnik Slavko, pa se uveljavi s svojimi izkušnjami povsod, kjer so problemi, kjer se ustvarja novo, kjer se vzgajajo novi kadri.

Tako da bo stvar jasnejša, tov. Slavko je odšel v pokoj, ker ga je nesreča prisilila v to. On bi še vrsto let vlagal svoje sposobnosti, toda, žal, ni druge poti.

Tovariša Slavkova je dobro poznal celoten kolektiv, saj le bil v vseh samoupravnih organih, dolgotletni predsednik sindikalne podružnice in aktiven politični delavec. Kot mlad fantič je šel med slovenske partizane in te tradicije gojil in prenašal naslednji generaciji take kot so bile. Ni poznal počitka ka dar je šlo za dobro vseh članov kolektiva in zato ga pogrešamo.

Vsi, kateri smo ga poznali, vemo da je to skromno darilo družbe za njegovo delo, ta prezgodnja upokojitev pa le izhod v sili.

Želimo, da bi v miru in zdravju užival to, za kar se je vedno boril — za človeka dostojno življenje v mladi domovini.

Zmaga čista kot »solza«

Letošnji prijateljski športni dvoboj med tovarno Ivo Lola-Ribar iz Karlovca in našo tovarno se je končal s trikratno zmago naše športne ekipe.

Obe ekipi sta nastopili v svojih najmočnejših postavah in to v:

- streljanju
- keglanju in
- nogometu

akcije bolj povezane in rezultat je bil kmalu izenačen.

V drugem polčasu so naši vrli nogometaši dosegli še dva gola. Končni rezultat tekme je bil 3:1 v korist naše ekipe.

Izrazitih posameznikov ni bilo niti na eni in niti na drugi strani. Nogometaši iz Karlovca so se razlikovali z boljšo individualno tehniko, naši pa z redko kdaj vidno

borbenostjo in srčnostjo. Ta zmaga je do sedaj eden največjih uspehov naše športne vrste.

Upajmo, da to ne bo le enkratno doživetje, ampak da bodo podobna ugodna presenečenja še večkrat doživeli in videli. Največji napredek so naši športniki pokazali ravno v borbenosti in srčnosti, ki sta v zadnjem času v športu prikazani kot vodilni vrline uspeha.

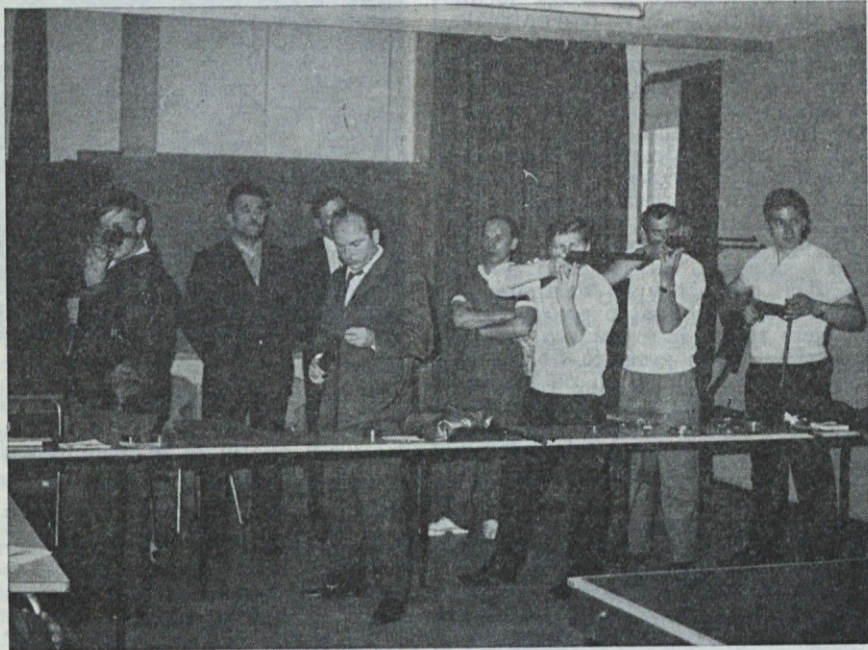
Vsi trije dvoboji so bili odigrani v Jaršah.

Tudi zakuska, ki je sledila temu srečanju, je bila v menzi podjetja »Induplati«. Med prijateljskim klepetom, ki se je nevsiljeno razvijal med sodelujočimi posamezniki, sem ugotovil, da bodo naši športniki naleteli na ponovnem srečanju v Karlovcu na hud odpor v vseh treh disciplinah in na » revanž«, ki napoveduje dvoboj na višjem športnem nivoju.

Stari olimpijski rek: ni važno zmagati, pač pa sodelovati« naj bi bil tudi ob podobnih srečanjih, osnovni cilj.

Našim športnikom za dosežen uspeh lahko samo iskreno čestitamo.

Š. R.

Najprej sta si izmerili spretnost in znanje ekipe strelcev. Po približno enournem tekmovanju je prizorišče dvoboja zapustila naša ekipa kot zmagovalec in sicer z 80-imi kroki prednosti. Sledil je dvoboj kegljačev.

Obe ekipi sta nastopali z desetiimi člani. Kot zanimivost naj navedemo, da je za ekipo iz Karlovca tekmoval tudi mladinski državni reprezentant Smoljanović, ki je našo državo zastopal na mladinskem evropskem prvenstvu v Nürnbergu leta 1969.

Naša ekipa je delovala enotno, celovito. Te odlike so bile poleg izrazite borbenosti tudi glavni vzrok zmage v tej disciplini.

Z nestrpnostjo in radovednostjo smo pričakovali nastop nogometnih enajstoric. Ob nekoliko oblačnem vremenu sta si ekipi na igrišču izmenjali šopek in trobojnico, nakar je sodnik dal znak za pričetek tekme. Pričetek je kazal nekoliko raztrgano in nepovezano igro. Toda takoj po prvem zadetku, ki so ga dosegli naši, so bile vse nadaljnje

Kadrovske vesti Proizvodnja v mes. juniju 1970

V času od 12. 7. do 11. 8. praznujejo svoj rojstni dan:

Konfekcija:

15. 7. Cerar Zalka, 8. 8. Glavinac Anka, 6. 8. Keržan Milena, 31. 7. Kurmanšek Olga, 3. 8. Mandelj Mimi, 24. 7. Miš Kristina, 8. 8. Mohor Helena, 26. 7. Penežič Marija, 6. 8. Pivec Mimi, 17. 7. Pogačar Ana, 6. 8. Strmšek Jernej, 16. 7. Sivavec Ivanka, 16. 7. Zalokar Ani, 30. 7. Vidovič Marija, 18. 7. Suštar Anica.

Filtri:

9. 8. Drolc Cveta, 30. 7. Grošelj Marija, 2. 8. Nakrst Anica, 21. 7. Rožič Ana.

Belilnica:

1. 8. Jere Janez, 13. 7. Korant Jakob.

Mikalnica:

5. 8. Nakrst Avgust, 11. 8. Pernuš Janez, 9. 8. Pirc Roman.

Tkalnica ovojev:

31. 7. Jerman Ana, 13. 7. Pirnat Ivanka, 7. 8. Rožič Milena, 12. 7. Tomažič Vida, 5. 8. Ulčar Ana, 20. 7. Zarnik Ciril, 5. 8. Kerč Franc, 27. 7. Okoren Peter.

Tkalnica gaze:

24. 7. Kos Ani, 17. 7. Maček Cilka.

Avtomatska tkalnica:

31. 7. Crv Ivanka.

Pripravljalnica:

16. 7. Cerar Vinko, 7. 8. Dolinar Angela, 23. 7. Peterka Ana.

Splošno kadrovski sektor:

27. 7. Pogačnik Jože, 15. 7. Birk Marija, 19. 7. Drolc Ivan, 5. 8. Hribar Angela.

Komercialni sektor:

6. 8. Glavan Nada, 16. 7. Kos Ivan, 17. 7. Pejčič Dradiša, 11. 8. Gaberšek Rok, 27. 7. Merlin Danica in 12. 7. Dolinar Ljubo.

Gospodarsko račun. sektor:

21. 7. Naum Olga.

Pomožni obrati:

18. 7. Gaberšek Viktor, 12. 7. Juteršek Dano, 15. 7. Kovač Marjan, 11. 8. Skubi Ferdinand.

Oddelek	Enota mere	Planirana količina	Izdelana količina	%
1. Trakotkalnica	000 vot	95.910	93.399	97
2. Tkalnica šir tkanin	000 vot	227.401	273.941	120
3. Mikalnica	kg	113.451	109.922	97
4. Konfekcija	N din	6.267.105	5.687.362	91
Vložki	ptk	697.000	704.490	101
5. Cigaretetni filtri	000 kom	221.000	243.644	110
Cigaretetni filtri	N din	3.434.500	3.733.424	109

V trakotkalnici je bilo planirano delo na večjem številu strojev, ki naj bi obratovali v dodatni izmeni. Zaradi pomanjkanja tkalk (dopusti) pa je le del predvidenih strojev bil v pogonu ves mesec. Še nadalje so se vršile menjave dimenzij, katere so vzrok velikemu obsegu zastojev. Z novimi stroji predvidevamo, da bo ta večna menjava dimenzij vsaj deloma, če že ne popolnoma rešena. Do rešitve tega problema se bomo zaman spraševali zakaj nam ovoji ob 3 mesečnem obračunu prikazujejo izgubo (seveda je v tem del prikazane izgube).

Oddelki s sorazmerno konstantno proizvodnjo so tkalnice širokih tkanin. Večji premiki nastanejo edino pri kooperantu — tkalnici Senoče. Naši dve preostali tkalnici: avtomatska in študa sta se v glavnem preusmerili v izdelavo osnovne tkalnice — gaze.

Beljenje tkanin, ki je bilo v prejšnjih mesecih v zaostanku, se

je povečalo za cca 40 %; delno na račun oplemenitenja bombaža. Mikalniki za izdelavo B vate so obratovali vse proste sobote in so plan izpolnili, medtem ko so stroji za izdelavo A vate v delnem zaostanku.

Proizvodni plan konfekcije je bil planiran za povečano število ljudi. Del teh je prispel šele v srдини meseca. Rok za priučitev istih pa traja najmanj teden dni. Zaradi pomanjkanja embalaže določne vrste artikla je v oddelku konfekcija velika količina nedokončane proizvodnje. Plan konfekcije je namreč postavljen za blago, ki se odda ekspeditu. Na delovno storilnost v tem oddelku vplivajo tudi pogoji dela, ki so pa zadnje čase ob čedalje večji temperaturi skoro neznosni (niso zavarovani pred direktnimi sončnimi žarki — nabavljajo se že nekaj let žaluzije ali slično).

Zaradi negotovega položaja na trgu je bil plan cigaretne filtrov postavljen na trenutno znano situacijo, ki je bila manjša od proizvodnih možnosti. Med mesecem se je položaj na trgu spremenil in oddelk je delal s polno kapaciteto. Vsi oddelki se morajo stalno prilagajati trenutnemu položaju na trgu zaradi pomanjkanja skladiščnih prostorov, ki ne dopuščajo nobenih zalog.

Rodili so se:

Prosenc Marici — hči

Izdaja Tovarna sanitetnega materiala Domžale

Urejuje uredniški odbor:

Urška Kersnik, Danica Merlin, Ivanka Osolin, Marija Presekar, Tone Arnuš, Slavko Bajec, oec., Franc Cerar, Dušan Dovgan, Miha Kerč, Janez Leskovec, Štefan Rozman, Tone Teran in Dušan Borštinar, odgovorni urednik.

Tiska Papirkonfekcija Krško obrat Valvasorjeva tiskarna
Naklada 800 izvodov

ZREBANJE

Nagradi za pravilno rešeno križanko sta v tem mesecu razdelili tovarišica Ulčar Ani in Urankar Regina.

Zrebu so prisostvovali še nekateri drugi člani iz trakotkalnice. Zrebu je določil takole:

— prva nagrada: Juvan Mara
20 din.

— druga nagrada: Kosirnik Ivan
10 din.

Čestitamo!

Nagradna križanka

TOVARNA TEKS. POTREBŠČIN	SCHNEI DER	TUJE Ž. IME	POKRAJ. OB MORJU	STOLETJE (FRANC.) NOVO MESTO	19. ČRKA 20. ČRKA	HIMALAJ SKA KOZA	STISKA	GORD- PISEC	X	NAZIV TGA PODIETJA TUJE Ž. IME	MEJA ZA TLAK NOTA IZ SOLMIN
ODBOR NASEGA LISTA									VZHOD OSEBNI ZAJMEK		
ADAMIC				TRBA KOVINA SKAND. IME	LETA - LISCE POUDAREK						KISIK JEZEN
NIKEJI		TIŠINA APERITIV				SEIFER GABY			TUJA AGENCIJA NEMCIJA		
SEVER	IGRA V PLESU VZHOD					REKA V BOLGAR. DUŠIK				ROGLIC FRANC OSJE GNEZDO	
ŠERFEZI				RIMSKA UT. MERA PRVOPIS					RAKETA	SLAVO SPEVI	
LITER ATENSKA LUKA	ČREVESNA BOLEZEN RDEC, KRIZ					IND. FAR. PROIZV. BOR				MLEČNI IZDELEK RUSKI PESNIK	
					DUŠIK	BABNIK JANEZ VLEK			IZBRANA DRAŽBA KOZEL TONE		
GLAVNO MESTO GANE				10. IN 21. ČRKA		IGRALEC REKA V BURMI					DALM. IME PREMER
				ŽIVLJ. TEKO- ČINA REKA V SVICI DEL PLUGA		HIMALAJ SKA KOZA			ZDR. RASTLINA OBILJANJE	100 m ² MEN. JAMTVO	ZLATNIK
					ZENSKO IME TROJICA BOG SONCA				MOZUMALI ŽENE OKR. ZA EDITIO		6. ČRKA REKA V BRAZILIJ
					POGAN		LAT. ZA 5. IN 10. ČR.			PRITISK 18. ČRKA	OS. ZAJMEK ŠPORT
		VODNA RASTL. OKUS			LUKA V IZRAELU SKLADEN	VERD. OPERA DRŽ. V AFRIKI				CAN - PTIC PREDLOG	
POLOTOK						PEVKA MAJDA KLADA	REKA V AVSTRILI			PREDLOG ZIVAL SEV. MARIJA	DOMAČA JED
ORELIJAR							DEL JADRNIC IVER				
KUB. ZUNANJI MINISTER			POSLO- VANJE						TUJE M. IME		
ŠORN MARJA		ROKO- DELEC						POGAČA OSEBNI ODPOSL.			
KAZALNI ZAJMEK			POKRAJ. V MEHIKI FDSFOR						25. IN 16. ČRKA IBRALEK ALAN		VZHOD MATI ZEUSA
DUŠIK 20R. AA. REPUB.		TUJE Ž. IME REKA			SVETOP OSEBA VZKLIK					OBRAZEN DEL ZNAMJE SOGL. IN SAMOGL.	
		TUJE Ž. IME				TOVARNA V BEGUNJAH					6. ČRKA 20. ČRKA
OSLOV. RIGANJE			DUŠA UMRLIH						UREDNIK TOSAME		